

DET BRENTE TREET.

Det var en gang et tre som ikke så like grønt og levende ut som de andre trærne i skogen. Treet så ut som om lynet hadde slått ned i det. Lynet hadde kuttet av greinene til bitte små stubber og gjort slik at treet sluttet å vokse. Nesten alle de andre trærne i denne delen av skogen trodde at treet var dødt; for noen trær kan stå oppreist lenge etter at de har visnet.

Men de tok feil. For langt inni seg et sted var treet levende. Det visste bare ikke hvordan det skulle vokse og gro – og bli til et vakkert tre med blader slik som de andre trærne. For lynet hadde slått ned i dette treet og brent det stygt. Noen ganger når trær blir brent får de sjokk, og de orker nesten ikke å leve lenger og bli som andre trær. Noen ganger gjør sjokket etter lyn og torden at et tre tror det ikke kan vokse mer, men bare må se brent og dødt ut.

En dag kom en bever forbi. Den begynte å gnage på treet, for den trodde det var dødt.

”Hei! AU!” ropte treet. Beveren så seg forbauset rundt og sa: ”Hvem der? Hvem snakker til meg?”

”Det er **meg** ” sa treet. ”Du biter meg Det er vondt!”

”Jeg kan ikke tro det” sa beveren. ”Du ser ikke levende ut. Du ser mer død ut enn en stokk. Du ser brent og stakkarslig ut. Greinene dine er brukket, og du har ikke engang blader. Vel, jeg er en ansvarlig bever, og jeg gnager ikke ned levende trær – for det ville gjøre meg vondt. Jeg trodde bare at du var død.”

”Jeg er **ikke** død” sa treet. ”Jeg er ikke syk engang.”
Beveren så forundret på treet. ”Hvorfor ser du sånn ut da?”

Det lille treet sa med trist stemme: ”Jeg vet ikke hvordan jeg skal gjøre for å vokse. Jeg vet ikke hva jeg skal gjøre for å få blader. Jeg vet ikke hva jeg skal gjøre for å se levende ut igjen. For lynet har slått ned i meg mange ganger, og det har vært så mye torden og stormer i livet mitt at jeg har glemt alt jeg kunne om hvordan man vokser.”

Beveren visste masse om trær og bestemte seg for å hjelpe treet. Den forklarte at først må de brente tuppene på greinene tas vekk. Beveren klatret inn og ut mellom greinene og bet av de brente tuppene. Da alle de døde delene var borte var treet klart til å begynne å spire på nytt. Treet var overrasket over at det nesten ikke gjorde vondt.

Etterpå fant beveren en spesialbandasje for trær, og surret den rundt stammen. Beveren passet på at treet fikk masse sol og vann.

Det gikk ikke lenge før treet oppdaget at det **visste** hvordan det skulle vokse, og det **visste** hvordan det skulle utvikle seg, og det **visste** hvordan det skulle bli vakkert og fullt av grønne blader akkurat som andre trær. Treet begynte å få mange nye blader, det vokste og utviklet seg. Etter en kort stund var det ingen som kunne se at treet noen gang var blitt utsatt for lyn og torden.

Treet og beveren ble veldig gode venner etter det.

Siden beveren hadde hjulpet treet til å vokse seg friskt og vakkert, bestemte treet seg for å gjøre noe spesielt for beveren. Det ba beveren om å lage et skilt som fortalte om vennskapet deres. De plasserte skiltet foran treet sånn at alle kunne forstå hvor mye bedre du kan ha det når du har en venn du kan stole på.